

transition 2010

INTERKULTURELLE PROJEKTRIEHE
DER KULTURWERKSTATT WESTEND

Μίκης Θεοδωράκης

westend

KULTUR. WERKSTATT.

15η + 16η Οκτωβρίου 2010

Διεθνής Ακαδημία Θεοδωράκη Χέννινγκ Σμιτ πιάνο σόλο «Τραγούδια χωρίς λόγια» - πρωινή εκδήλωση

Συναυλία-συζήτηση με τον Χέννινγκ Σμιτ για το νέο Σόλο Πιάνο Πρόγραμμα με έργα του και για τον Θεοδωράκη. Ο Χέννινγκ Σμιτ είναι πάνω από δύο δεκαετίες ένας από τους πιο σπουδαίους και ανεξάρτητους συνεργάτες, ερμηνευτές και συνοδούς της μουσικής του Μίκη Θεοδωράκη.

Σε πολυάριθμες συναυλίες σε όλον τον κόσμο συνεργάστηκε με τον Θεοδωράκη και ήταν σολίστ σε επίσης πολυάριθμα κλασικά έργα του. Η «Διεθνής Ακαδημία Θεοδωράκη» είναι μία πρωτοβουλία του Χέννινγκ Σμιτ που υποστηρίζεται και προωθείται από τον Μίκη Θεοδωράκη.

Ινστιτούτο Γκαίτε, Βασιλίσσης Όλγας 66, Θεσσαλονίκη
15η Οκτωβρίου 2010 στις 11 το πρωί.

Συμμετοχή δωρεάν

ΜΕΛΟΣ – Ο Χέννινγκ Σμιτ και η project- ορχήστρα του westend υπό τη διεύθυνση του Πέτερ Νταμ παίζουν τραγούδια για παιδιά και για νέους του Μίκη Θεοδωράκη. Φιλοξενούμενος: Σωκράτης Σινόπουλος.

Μίκης Θεοδωράκης: «Μόνο ένα μικρό μέρος του κοινού μου ξέρει ότι η μουσική μου σταδιοδρομία άρχισε πολύ πριν από τις σπουδές μου στις ανώτατες σχολές μουσικής στην Αθήνα και στο Παρίσι. Συγκεκριμένα κατά τη διάρκεια της παιδικής και εφηβικής μου ηλικίας όταν άρχισα να γράφω τραγούδια - δηλαδή να μελοποιώ λυρικά κείμενα σπουδαιών Ελλήνων ποιητών όπως του Σολωμού, του Παλαμά, του Δροσίνη και άλλων. Στις δεκαετίες μετά το 1980 γύρισα - χωρίς να το έχω από την αρχή συνειδητοποιήσει - πάλι πίσω στον μαγικό, κατά την άποψή μου, μελωδικό κόσμο της πρώτης μου εφηβείας. Αυτή τη φορά όμως εμπλουτισμένος με τις εμπειρίες μιάς εξαιρετικά πολυτάραχης ζωής. Αυτός ο μαγικός κόσμος της παιδικής μου ηλικίας και εφηβείας ήταν μιά εποχή που μέσα στα συναισθήματα ζούσαν ακόμα το φως της αθωότητας και η υπερβολή της ουτοπίας. Τότε που η αγάπη σαν μυστήριο μας κυριεύε, και ηλέκτριζε μέχρι και την τελευταία ίνα του κορμιού μας. Τότε που το μπλε του της θάλασσας, το γαλάζιο του ουρανού και το πράσινο των δέντρων έπαιρναν μέσα μας απεριόριστες διαστάσεις και μας γέμιζαν με εκείνον το γλυκό πόνο, που τόσο πολύ ομόρφαινε την εφηβεία μας.»

Ινστιτούτο Γκαίτε, Βασιλίσσης Όλγας 66, Θεσσαλονίκη
16η Οκτωβρίου 2010 στις 8 το βράδυ.

Είσοδος ελεύθερη